

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 1.

W Krakowie 16 stycznia 1916.

Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“

Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się raz w tygodniu. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucje, korporacje oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“

za uśtnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.

— Bez odpowiedzialności. —

Cel wydawnictwa.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“

informować mają peryodycznie koła kupieckie, rękodzielnicze i przemysłowe o pojawiających się licznie zarządzeniach w różnych dziedzinach życia gospodarczego.

Obok przeglądu nowych rozporządzeń zamieszczać będą „WIADOMOŚCI“ ważniejsze dla świata gospodarczego ogłoszenia władz i urzędów, rozpisanie dostaw, oferty na towary sprowadzane z państw neutralnych, zmiany w przepisach o zagranicznym ruchu towarowym, donioślejsze zarządzenia w dziedzinie kolejnictwa i komunikacji pocztowej itd., przyczem znaleźć ma także uwzględnienie rozwój stosunków z Królestwem Polskiem.

Wydawnictwo Izby handlowej i przemysłowej wspomódz ma działalność krajowej prasy codziennej, która w szczupłym tylko rozmiarze uwzględnić może żywotny dla sfer przemysłowych i kupieckich dział fachowych wiadomości gospodarczych.

Zgłaszanie zapasów i rekwizycje.

Rekwizycja gliceryny, wód glicerynowych i ługu mydlanego.

Ministerstwo handlu zarządziło rozporządzeniem z 23. grudnia 1915 L. 386 rekwizycję wszystkich zapasów gliceryny surowej, rafinowanej i destylowanej, o ile zapas jednego właściciela przenosi 50 kg., dalej rekwizycję ługu mydlanego (Seifen-siederunterlauge), strącanego przy przeróbce tłuszczów neutralnych na mydła jędrne, oraz wód glicerynowych, o ile zapas tych artykułów u jednego właściciela przekracza 500 kg.

Dozwoloną jest dalsza przeróbka ługu mydlanego i wód glicerynowych na glicerynę surową, rafinowaną, dynamitową, względnie inne rodzaje gliceryny destylowanej.

Podlegające zgłoszeniu zapasy wymienionych materiałów mają być co miesiąc podawane pisemnie Towarzystwu akcyjnemu austriackiej centrali olejów i tłuszczów we Wiedniu (Oesterreichische Oel- und Fettzentrale A. G. Wien, I. Stubenring 8—10).

Wraz ze zgłoszeniami wysyłać należy dokładnie oznaczone próbki towaru o wadze 100 g.

Przewóz wymienionych artykułów kolejami żelaznymi dozwolony jest tylko za przedłożeniem poświadczeń transportowych, wystawionych przez Centralę tłuszczową, która obejmuje zapasy towarów po cenach i na warunkach wyszczególnionych w rozporządzeniu.

Zgłoszenie zapasów ołowiu.

Rozporządzenie ministerialne z 19. grudnia 1915 L. 391 orzeka obowiązek zgłaszania wszelkich przedmiotów z ołowiu, o ile zapas jednego właściciela przewyższa 10 kg.

W szczególności zgłaszać należy zapas ołowiu w postaci drutów, blachy, płyt, plomb i innych zamknięć, ciężarków, kul, czcionek drukarskich, płyt stereotypowych wraz ze starymi materiałami, rur, (także siarkowanych i cynowanych) węzłów

i syfonów, pomp, armatur, kurków, wentyli, wad, nien, kotłów, retort i innych naczyń ołowianych, płyt do akumulatorów itd.

Obowiązek zgłoszenia rozciąga się na wyroby ołowiane bez względu na to, czy należą do urządzenia przedsiębiorstwa, czy też służącej mają do przeróbki lub sprzedaży, bez różnicy czy są obecnie w użyciu.

Zgłoszenie zapasów ołowiu nastąpić ma wedle stanu z 15. stycznia b. r. na formularzach, które strony nabyć mogą w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie oraz u władz politycznych I. instancyj.

Zgłaszanie maszyn popędowych, elektrycznych i transformatorów.

Rozporządzeniem ministra handlu z 21 grudnia 1915 L. 392 orzeczoną została obowiązek zgłoszenia: 1) maszyn popędowych (maszyn parowych, turbin parowych, lokomobil, motorów gazowych, benzynowych, spirytusowych i ropnych) o sile wyższej niż 10 HP., 2) maszyn o prądzie stałym (generatorów, motorów lub transformatorów) o sile wyższej niż 5 HP., 3) maszyn o prądzie zmiennym (generatorów i motorów o napięciu wyższym jak 4.5 k. w.; 4) transformatorów o napięciu wyższym jak 4.5 k. w.

Zgłaszać należy maszyny leżące na składzie, maszyny znajdujące się obecnie w stadium budowy, maszyny już ustawione, nie będące jeszcze w użytkowaniu oraz maszyny, które obecnie nie znajdują się w ruchu.

Nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia maszyny przedsiębiorstw sezonowych, które chwilowo nie są w ruchu, które jednak będą używane w sezonie roboczym (kampanie cukrowe itp.).

Pierwsze zgłoszenia nastąpić mają do 31. stycznia b. r. wedle stanu z 15. stycznia 1916.

Każda sprzedaż takiej maszyny, względnie jej puszczanie w ruch ma być również zgłoszone.

Zgłoszenia przesyła się ministerstwu handlu w Wiedniu, które zwolnić może pewne maszyny. Formularze zgłoszeń są do nabycia w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Rekwizycja przedmiotów metalowych.

We wrześniu roku zeszłego orzeczoną została rekwizycja naczyń i sprzętów z miedzi, czystego niklu, mosiądzu, brązu i tombaku.

Obecnie ogłasza rząd obowiązek odstąpienia pewnej części takich przedmiotów.

Wedle rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej z 29. grudnia 1915 L. 401 mają w szczególności wytwórcy oraz handlarze oddać na razie trzecią część posiadanych przedmiotów metalowych, mianowicie naczyń do gotowania, nakrycia stołowego i sprzętów użytkowych z miedzi, naczyń z czystego niklu, naczyń i sprzętów kuchennych oraz gospodarczych z mosiądzu, miedzianych lub mosiężnych kotłów, wad i naczyń do smażenia owoców, ciężarków wyżej funta, karnyży, sztab, antab, rączek itd. z mosiądzu.

Właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, piekarze, cukiernicy, dalej korporacje i stowarzyszenia wydające potrawy — z wyjątkiem zakładów o charakterze wyłącznie humanitarnym — odstawić mają połowę zapasu w miedzianych, niklowych lub mosiężnych naczyniach do gotowania, smażenia, sporządzania lodów, garnków, brytwanien, konewek, form, misek, tac, świeczników itd., kotły do smażenia owoców z miedzi lub mosiądzu, ciężarki mosiężne wyżej funta itd.

Termin i miejsce odstawy ogłoszą starostwa.

Zgłoszenia zapasów żywicy, kolofonium i olejów terpentynowych.

Rozporządzeniem ministerialnym z 14. grudnia 1915 L. 390 ustanowione zostały ceny maksymalne dla kolofonium, żywicy oraz olejów terpentynowych.

Równocześnie nałożony został na wytwórców oraz handlarzy tymi artykułami obowiązek zgłaszania zapasów wszelkich gatunków żywicy (kolofonium, żywicy terpentynowej, żywicy szklanej itd.) wedle stanu z 1. stycznia 1916.

Obowiązek zgłoszenia rozciąga się na wszystkich posiadaczy ilości, przenoszących 100 kg.

Dalsze zgłoszenia zapasów następować mają we-

dle stanu z ostatniego dnia każdego miesiąca do dnia 8. następnego miesiąca.

Wolny obrót wymienionymi artykułami został równocześnie zniesiony a wszelka sprzedaż poza dostawami wojskowymi zależną jest od zezwolenia ministerstwa handlu.

Formularze zgłoszeń złożone są w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Zgłoszenia wyrobów bawełnianych.

Wedle rozporządzenia ministerialnego z 29. grudnia 1915 L. 396 podać należy ministerstwu handlu we Wiedniu za pośrednictwem Centrali bawełnianej (Vereinigte österreichische und ungarische Baumwollzentrale, Wien I, Maria Theresienstrasse 32/34), zapasy tkanin bawełnianych, odpowiadających przepisom wojskowym, dalej zapasy wszelkich tkanin bawełnianych, wyrabianych z przędzy niżej Nr. 60, z wyjątkiem firanek, koronek, haftów, tiulów oraz materii meblowych i firankowych.

Ilości niżej 10.000 metrów wszelkich gatunków względnie niżej 1.000 metrów jednego gatunku u jednego posiadacza nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

Zgłosić dalej należy artykuły wojskowe, konfekcjonowane z materii bawełnianych, jak mundury, pościel wojskową, plecaki, chlebaki, namioty, opaski brzuszne, baszliki itp., dalej prześcierała, ręczniki, chustki, sienniki, itd., surową i blichowaną watę bawełnianą oraz inne artykuły sanitarne z bawełny, w końcu gotową bieliznę wojskową bawełnianą, wełnianą i półwełnianą i nici bawełniane.

Ilości poniżej 500 sztuk powyższych artykułów razem względnie poniżej 300 sztuk jednej sorty u jednego właściciela nie podlegają zgłoszeniu.

Rozporządzenie zawiera dalej ograniczenie wyrobu względnie przeróbki powyższych artykułów.

Formularze zgłoszeń są do nabycia w Izbie handlowej i przemysłowej.

Wywóz i przywóz towarów.

Przekazywanie waluty zagranicznej Bankowi austro-węgierskiemu.

Z dniem 1. stycznia b. r. ma być przekazywaną Bankowi austro-węgierskiemu wszelka waluta zagraniczna, uzyskana z wywozu towarów za granicę państwa.

Celem uproszczenia postępowania przy uzyskaniu zezwolenia na wywóz towarów, o których ma być odtąd zawiadamiany Bank austro-węgierski, zarządziło ministerstwo skarbu, iż wszystkie podania o zezwolenie wywozu wnoszone być muszą na specjalnie do tego celu przygotowanych formularzach.

Formularze takie są do nabycia w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Wedle informacji Filii Banku austro-węgierskiego w Krakowie mogą być wpłaty za wywiezione towary uskutecznione w następujących bankach zagranicznych:

Niemcy: Berlin: 1) Deutsche Bank, oraz jej filie: Akwisgran, Augsburg, Barmen, Berncastel-Cues, Bielefeld, Bochold, Bonn, Brema, Chemnitz, Koblenca, Kolonia, Kolonia-Mühlheim, Crefeld, Cronenberg, Drezno, Düsseldorf, Erberfeld, Frankfurt n/M., M.-Gladbach, Goch, Hagen i W., Hamburg, Hamm, Hanau, Lipsk, Lippstadt, Meissen, Monachium, Neheim, Neuss, Norymberga, Offenbach n/M., Paderborn, Remscheid, Rheydt, Saarbrücken, Solingen, Trier, Warburg, Wiesbaden. 2) Diskonto-Gesellschaft. Wrocław: E. Heimann. Kolonia: A. Schaaffhausenscher Bankverein A. G. Drezno: Dresdner Bank. Frankfurt n/M.: Direktion der Disconto-Gesellschaft. Hamburg: M. M. Warburg & Co. Lipsk: Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt. Monachium: Bayerische Vereinsbank. Stuttgart: Württembergische Vereinsbank. **Szwajcaria:** Zurych: Schweizerische Kreditanstalt. **Holandya:** Amsterdam: Amsterdamsche Bank, Rotterdam: Rotterdamsche Bankvereniging, Rotterdamsche Bankvereniging. **Dania:** Kopenhaga: Den Danske Landmandsbank, Hypothek og Vekselbank. **Szwecya:** Sztokholm: Skandinaviska Kreditaktienbolaget. **Norwegia:** Christiania: Centralbanken for Norge. **Bulgaria:** Sofia:

Banque Balkanique. **Rumunia:** Bukareszt: Rumänische Creditbank. **Turcja:** Konstantynopol: Deutsche Bank, Filiale Konstantinopel. **Zjednoczone Stany Ameryki Północnej:** Nowy Jork: The National City Bank of New-York.

Zakazy wywozu z Niemiec.

Wywóz oraz przewóz przez Niemcy zabronionym został dla następujących artykułów:

Atrament płynny oraz w proszku, dźwigary żelazne, żelazo formowane, sztabowe i wstępowe.

Wywóz wyrobów blaszanych z Niemiec.

Wywóz gotowych wyrobów z białej blachy dozwolony jest z Niemiec, o ile strona przedkłada poświadczenie właściwej niemieckiej Izby handlowej, iż towar sprzedany został przed 31. października 1915.

Zezwolenie to nie odnosi się do artykułów polowych, jak puszki na konserwy, naczynia wojskowe, kotły polowe, manierki itp.

Szansę wywozu do Turcji.

Wedle wiadomości z Konstantynopolu otwierają się obecnie w Turcji korzystne widoki sprzedaży dla szeregu artykułów, których wywóz nie podlega u nas ograniczeniu. Towary te uzyskują obecnie w Konstantynopolu bardzo dobre ceny; łatwiej też wprowadzić nowe marki w obrót. W rachubę wchodzi między innymi: karty do gry, wszystkie rodzaje papieru, atramenty, pióra i rączki, ołówki, lak do pieczętowania, kałamarze, papier do kopiowania, papier cygaretkowy, laski, fantazyjne guziki damskie, lustra i lusterka, papierońnice, szczotki, pedzle, grzebień, wyroby szklane i porcelanowe, zwłaszcza tańsze, aparaty do golenia i strzyżenia, noże i widelce, przybory do szycia, rękawiczki, ultramaryna, farby, cykorya, ustniki do cygar i papierosów, itd.

Oferty należy najrychlej wysłać, ceny mogą być podane w frankach lub z odpowiednim doliczeniem w koronach, zapłata bezwarunkowo z góry.

Stosunki z Królestwem Polskiem.

Zakazy wywozu z terenu okupowanego.

Wywóz z obszaru okupowanego do Monarchii austriacko-węgierskiej zakazany jest co do następujących towarów:

1. zboża (pszenicy, psolady, żyta, wszelkiego rodzaju jęczmienia, owsa, kukurydzy, hreczki, prosa);
2. mąki i wytworów mleka, słoju i wszelkich wytworów ze słoju, piwa;
3. owoców strączkowych (fasoli, bobu, grochu, soczewicy, wyki, lubinu);
4. ziemniaków i wszelkich rodzajów buraków oraz przetworów z nich, cukru buraczanego;
5. paszy treściwej wszelkiego rodzaju (makuchów rzepaczanych i lnianych oraz wszelkich stałych lub mielonych odpadków po fabrykacji tłuszczów olejów, paszy melasowej, słodzin, wyłoczyn i t. d.);
6. nasienia rzepaku i rzepiku, siemienia lnianego i konopnego, maku, konicznej nasiennej, ziarn zaprawki (soji), nasienia buraków, seradeli i esparsety, nasion wszelkich traw;
7. siano, konicznej, słomy i sieczki;
8. bydła, świń, owiec, kóz;
9. koni;
10. drobiu wszelkiego rodzaju;
11. mięsa świeżego i przyrządzonego, dziczyzny, ryb świeżych i konserw z ryb;
12. jaj, mleka i wytworów z mleka;
13. tłuszczów zwierzęcych i roślinnych do potraw, tudzież słoniny;
14. tłuszczów dla celów technicznych i kwasów tłuszczowych, tłustych olejów, łoju zwierzęcego i łoju prasowanego;
15. materiałów do garbowania i wyciągów z nich;
16. żywicy i kolofonium, terpentyny i oleju terpentynowego;
17. kości, odpadków kości, rogów, racic i przetworów z nich sporządzonych;
18. szmat wszelkiego rodzaju;
19. wełny owczej, włosienia końskiego i innych włosów zwierzęcych;
20. skór wyprawionych wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skór galanteryjnych;

21. futer i skór wyprawionych i niewyprawionych;

22. soli potasowych wszelkiego rodzaju, fosforanów, soli nawozowych, nawozów sztucznych, nie wyłączając środków nawozowych, wytworzonych z azotu powietrza;

23. drzewa budulcowego, użytkowego i opałowego;

24. mazi z węgla kamiennego, tudzież wszelkich ciężkich i lekkich tłuszczów z mazi węgla kamiennego.

Przy wywozie z Królestwa Polskiego do państw zagranicznych, mają zastosowanie obowiązujące dla Monarchii zakazy wywozu.

O zezwolenia na wywóz z Królestwa do Monarchii zwracać się należy do c. i k. Zarządu ruchu towarowego (k. u. k. Waarenverkehrscentrale) w Krakowie ul. Długa I, II p.

Podatki konsumcyjne w Polsce.

O 1. stycznia 1916 wynosi podatek konsumcyjny, pobierany w c. i k. terenie okupowanym w Polsce:

1). od spirytusu za każdy stopień wiadrowy alkoholu pędzonego z jagód winnych i owoców według alkohometra metalowego po 14 kop., albo za wiadro czystego alkoholu po 14 Rb.; dla alkoholu pędzonego z innych materiałów 20 kop. względnie 20 Rb.

2). od piwa po 3 Rb. od puda siodu użytego do zacieru. W browarach przerabiających rocznie mniej niż 2.000 pudów siodu wynosi podatek konsumcyjny po 2 Rb. 30 kop. za każdy pud zużytego siodu.

3). od cukru za pud 2 Rb.

4). od nafty i produktów naftowych 90 kop. za pud dla artykułów krajowych; za produkty sprowadzane z monarchii pobiera się za pud czystej nafty po 90 kop., za pud olejów niedestylowanych po 30 kop.

5). od drożdży prasowanych krajowych za funt 32 kop., od sprowadzanych za funt 36 kop.

6). od zapalek szwedzkich krajowego wyrobu od pudełka 1, 2, 3 lub 4 kop. zależnie od ilości sztuk zapalek; od zapalek szwedzkich sprowadzanych za pudełko 1½ do 6 kop. zależnie od ilości sztuk zapalek. Inne gatunki zapalek opłacają podatek w podwójnej wysokości.

7). od bibulek i tutek cygaretowych za 100 sztuk tutek 4 kop., za paczkę bibulek cygaretowych (50 sztuk) 1 kop.

Orzeczenia celne w ruchu z Królestwem.

Beczki z kutego żelaza opłacają przy imporcie do Królestwa cło wedle poz. 71 w wymiarze 37 K 50 h. za 100 kg.

Kamienie szlachetne i półszlachetne wchodzą w granice Królestwa bez cła.

Pasty do zębów i wody do ust podpadają pod poz. 62 i placą 500 K. cła za 100 kg.

Środki do wcierania przeciw reumatyzmowi itp. wolne są jako leki od opłaty celnej.

Sprowadzanie robotników z Królestwa Polskiego. Komenda obwodowa w Piotrkowie zorganizowała biuro pośrednictwa pracy, które dostarczyło już do Krakowa i zachodniej Galicji pewnej ilości robotników zawodowych i sił nieukwalifikowanych.

Pragnący sprowadzić robotników z Królestwa przestać mają Komendzie obwodowej w Piotrkowie po dwa wypełnione formularze kontraktów naj-

mu na każdego robotnika wraz z kwotą 10 koron od głowy na koszt podróży.

Potwierdzony przez Komendę kontrakt pracy służy robotnikowi za paszport.

Formularze takich kontraktów są do nabycia w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Rozpisanie dostaw.

Konfekcja czapek wojskowych dla jeńców wojennych.

Ministerstwo robót publicznych rozda dostawę konfekcji czapek wojskowych dla jeńców wojennych z brązowej materii bawełnianej, której dostarczy Zarząd wojskowy.

Oferty wnieść należy najpóźniej do dnia 22 stycznia 1916 do ministerstwa robót publicznych.

Bliższych informacji udzieli Izba.

Dostawa dla salin wielickich.

Zarząd salinarny w Wieliczce ogłasza rozprawę ofertową na dostawę wyrobów żelaznych, jakoto gwoździ, kłódek, siekier itd. wyrobów z metalu, latarek, materiałów budowlanych, wyrobów z drzewa, a to: taczek, konewek, drabin, itd. szczotek i pendzli, farb i smarów, benzyny, nafty, świec i mydła.

Oferty wnieść należy najpóźniej do dnia 24 stycznia b. r.

Bliższych informacji udzieli Izba.

Dostawy wojskowe.

Ministerstwo wojny zakupi w styczniu 1916 następujące artykuły: sukna wojskowe i mundury, przybory do jazdy konnej dla oficerów, latarnie, zgrzebła, wkładki filcowe do obuwia, powrozy oraz chustki na szyję.

Oferty, zawierające określenie jakości, ilości, cen i terminu odstawy, wnieść należy do oddziału 13. ministerstwa wojny w Wiedniu.

Formularze ofert są do nabycia w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Sprawy przemysłowe i rękodzielnicze.

Organizacja rozdziału wełny.

W Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie odbyło się w sobotę, dnia 8 stycznia 1916 zebranie właścicieli przedsiębiorstw tkackich okręgu Izby, przerabiających wełnę, celem omówienia szczegółów nowego planu organizacyjnego dla rozdziału wełny oraz dostaw wojskowych.

Reprezentowanych było 24 przedsiębiorstw tkackich okręgu Izby, z których 19 ma siedzibę w Białej i okolicy, pozostałe w Kętach, Tarnowie i Rakoszawie.

Zebranie przemysłowców tkackich dokonało wyboru t. zw. „Wydziału wełnianego“ (Wollausschuss) okręgu Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, który stanowić będzie organ doradczy Izby przy rozdziale kontyngentów wełny. Do wydziału weszli pp.: Bathelt Ryszard z Białej, Piesch Walter z Leszczyna, Vogt Hans z Białej, Zajączek Edward z Kęt i Zipser Erwin z Mikuszowic.

Delegatem okręgu Izby krakowskiej do ogólnego Wydziału wełnianego (Reichswollausschuss) wybranym został członek Izby, właściciel fabryki sukna w Mikuszowicach p. Erwin Zipser.

Członkowie Wydziału odbyli po zebraniu ogólnym posiedzenie ściślejsze, na którym ustalono statystykę urządzeń mechanicznych fabryk wełnianych zachodniej Galicji, która służyć ma za podstawę przy rozdziale kontyngentów wełnianych.

Wedle obecnego stanu przemysłu tkackiego zajętych jest w powyższych przedsiębiorstwach 2629 sił roboczych. Cyfra robotników przed wojną wynosiła 4168. Krosien tkackich ustawionych jest w okręgu Izby 1308; liczba wrzecion czynnych w przedsiębiorstwach ustalona została na 30.254.

Poza fabrykami tkackimi wzięły w posiedzeniu udział: dwa przedsiębiorstwa wyrobu kapeluszy wełnianych, jedna fabryka sztucznej wełny oraz jedna fabryka wyrobów pasmanteryjnych.

Ulgi dla rękodzielników z powodu wojny.

Dziennik praw państwa z dnia 7. grudnia 1915 Nr. 364 zawiera cesarskie rozporządzenie, którym wprowadzone zostały ze względu na wojnę postanowienia wyjątkowe, w celu ułatwienia rozpoczęcia i dalszego prowadzenia przemysłów.

Ze względu na osoby, których dotyczy rozporządzenie, można odnośne przepisy podzielić na trzy części:

Część pierwsza odnosi się do uczniów, pomocników i czeladników, którzy z powodu powołania do służby wojskowej, musieli przerwać naukę lub pracę.

Tym osobom należy przy obliczeniu czasu, przepisanego do rozpoczęcia przemysłu lub do uzyskania dyspensy, uwzględnić czas, spędzony podczas wojny w służbie wojskowej. Przepisy te mają analogiczne zastosowanie do osób cywilnych, które zostały pociągnięte do służbowych lub dobrowolnych świadczeń wojennych.

Część druga przepisów dotyczy osób poszkodowanych skutkiem wojny. Do nich zalicza rozporządzenie osoby, które podczas lub wskutek wykonywania służby wojskowej w obecnej wojnie nabawiły się choroby lub ułomności ciała, wpływającej ujemnie na zdolność zarobkowania. Poszkodowanie należy wykazać zapomocą świadectwa lekarza wojskowego lub rządowego.

Na równi z powyższymi osobami stoją osoby cywilne, pociągnięte do świadczeń wojennych.

Ulgi dla poszkodowanych są następujące:

1. Policzenie czasu, spędzonego w szkołach dla inwalidów;

2. Uwolnienie poszkodowanych, którzy stracili wzrok, od złożenia dowodu uzdolnienia przy rozpoczęciu przemysłu koszykarskiego i szrotkarskiego;

3. Dyspensy od dowodu uzdolnienia, a mianowicie:

- dla przemysłów rękodzielniczych,
- dla przemysłów koncesjonowanych, wymagających dowodu uzdolnienia, z wyjątkiem przemysłów budowlanych, i
- dla przemysłów handlowych, wymagających dowodu uzdolnienia.

Dyspens ad a) i b) udziela polityczna władza krajowa, podczas gdy dla dyspens ad c) kompetentną jest władza przemysłowa I. instancji.

Część trzecia przepisów dotyczy ułatwień odnośnie do dalszego prowadzenia przemysłów przez osoby pozostałe, i to nietylko na korzyść

wdów i małoletnich dzieci, lecz także na korzyść rodziców zmarłego.

Ceny maksymalne skór cielęcych.

Rozporządzeniem ministeryum z 22 grudnia 1915 L. 393 zaprowadzone zostały ceny maksymalne na surowe i garbowane skóry cielęce.

Nowa taryfa maksymalna skór cielęcych różni czterech gatunki skór a w obrębie każdego gatunku trzy klasy wedle proveniencji towaru. Skóry galicyjskie zaliczone zostały do klasy drugiej.

Dopuszczalna cena za skóry wynosi w kategorii pierwszej za 1 kg. solonych skór surowych K. 2.70 do K. 3.70, w kategorii drugiej K. 2.30 do K. 3.30, w kategorii trzeciej K. 3.13 do K. 4.29, w kategorii czwartej K. 2.67 do K. 3.83.

Ceny maksymalne na wyprawione skóry cielęce oznaczone zostały na K. 22.— do K. 25.50 za 1 kg., stosownie do sposobu wyprawienia i ciężaru sztuki.

Szczegóły w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Sprawy handlowe.

Sprowadzanie tłuszczów z Węgier.

Ministerstwo handlu zarządziło zmianę sposobu postępowania przy sprowadzaniu tłuszczów z Węgier. Zastanowione zostało mianowicie dalsze wystawianie poświadczeń przewozowych (Transportscheine) dla sprowadzania słoniny i tłuszczu, a reflektanci na te artykuły przesyłać mają zamówienia pod adresem: vom k. k. Ministerium des Innern legitimierte Einkaufsstelle, Wien I. Am Hof 4.

Również nie będą na razie wydawane poświadczenia przewozowe dla sprowadzania wędlin oraz przyrządzonego mięsa wieprzowego z Węgier.

Przedłużenie mandatu członków Izby handlowych i przemysłowych.

Rozporządzeniem cesarskim z 27. grudnia 1915 L. 399 przedłużone zostały do 31. grudnia 1916 mandaty rzeczywistych członków Izby handlowych i przemysłowych, które gasły z końcem roku 1915.

Komunikacje.

Pociąg pośpieszny Berlin-Wiedeń-Konstantynopol. Naczelna Komenda Armii ustaliła szczegółowe warunki, pod jakimi osoby cywilne korzystać mogą z zaprowadzonego świeżo pociągu pośpiesznego Berlin-Monachium-Wiedeń-Budapeszt-Belgrad-Zofia-Konstantynopol.

Informacji o zasięgnięciu zezwoleń i legitymacjach podróży udziela interesowanym Izba handlowa i przemysłowa.

Nieodebrane przesyłki kolejowe.

W magazynie kolei północno-zachodniej we Wiedniu znajduje się od czasu ewakuacji magazynów kolejowych w Galicji, skrzynka oznaczona H & W 17341, zawierająca 34 flaszek koniaku, wagi 65 kg.

Firma mogąca wykazać prawo własności, zechce się w tej sprawie zgłosić do Biura kolejowego Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.